

Người Việt hải ngoại phải thành tâm tận lực hỗ trợ phong trào dân chủ trong nước

Tôn Thất Thiện

Gần đây, báo *Xây Dựng* (San Jose, California) có đăng một bài rất đáng được để ý: "Cuộc chiến giữa các lãnh đạo CSVN và các đảng viên cốt cán" (*Xây Dựng*, số 87, 30-12-1996). Bài này, mà tác giả là cô Thụy Giao, đã phân tích tinh hình một cách chính xác, và đưa ra một đề nghị mà những người đã theo dõi cuộc tranh đấu của người Việt hải ngoại trong hơn 20 năm nay chắc sẽ cho là mới mẻ.

Theo cô Thụy Giao, trong nước đang có những "chuyển động chính trị" làm cho tinh hình "xoay chiều". Cô nói rằng, "quan sát một cách thật khách quan, trên bề mặt có vẻ như lãnh đạo ĐCSVN vẫn còn nắm vững toàn thể quyền lực của đảng, nhưng nếu ta theo dõi kỹ những chuyển động của các đảng viên cốt cán và kỳ cựu thì ta nhận thấy rằng những đảng viên cốt cán và kỳ cựu này là một lực lượng, và "lực lượng này đang phát triển và đang lan rộng một cách không thể lường".

Một lực lượng đối trọng ngay trong ĐCSVN

Theo cô Thụy Giao, cán cân lực lượng trong ĐCSVN đang nghiêng về phía dân chủ. Vì hai lý do.

Một là trong nội bộ đảng đó có những chuyển biến đang làm cho nó tan rã và tàn lụi. Một lực lượng đối trọng đã xuất hiện ngay trong hàng ngũ ĐCSVN. Đồng thời, "hầu như toàn thể các đảng viên hiện nay" nếu có nhớ đến đảng thì chỉ vì họ phải dựa vào đảng để bòn tiền bòn của của dân cho đầy túi tham của họ. "Chẳng còn bao nhiêu đảng viên nhớ đến ĐCSVN là một đảng chính trị của họ".

Hai là trong nước có những chuyển biến chính trị cho thấy "một phong trào toàn quốc vận động cho dân chủ đang thành hình, và có sức phát triển rất mạnh". Một số sự kiện cho thấy rõ ràng "không phải chỉ có dân chúng mới oán ghét, xa rời ĐCSVN, ngay chính các đảng viên nắm giữ chức vụ then chốt của đảng cũng đang liên tục trả thẻ đảng, bỏ chức vụ để tham gia phong trào vận động dân chủ".Thêm nữa, các trí thức và văn nghệ sĩ trong nước, Tiêu Dao Bảo Cự và nhóm văn nghệ sĩ Đà

Lạt, và nhóm văn nghệ sĩ Bắc Hà, đã "vứt bỏ được những ám ảnh sợ hãi sức mạnh vô sản chuyên chính của ĐCSVN" và "sẽ là những vận động viên tích cực cho phong trào vận động dân chủ".

Một trong những sự kiện nói lên sự tan rã và tàn lụi của ĐCSVN là tờ báo *Người Sài Gòn*, xuất bản được, phổ biến được và tồn tại được. Đó là không những nhờ nó được sự hỗ trợ và che chở rộng rãi của dân chúng, mà ban biên tập của nó "không chỉ là những đảng viên cốt cán, họ còn là những người góp phần tạo dựng ĐCSVN...".

Một sự kiện mới và "nổi bật nhất" là: tờ báo *Người Sài Gòn* khác tờ *Truyền Thống Kháng Chiến* ngày xưa. Trước đây, tờ *Truyền Thống Kháng Chiến* tranh đấu cho quyền lợi của các đảng viên, cán bộ của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, "tờ báo *Người Sài Gòn* ngày nay tranh đấu cho tự do và dân chủ của đất nước... Giá trị đích thực của *Người Sài Gòn* là nhiệm vụ vận động đảng viên và nhất là dân chúng tham gia vào phong trào vận động dân chủ của đất nước". Đối với người Việt hải ngoại, đây là một sự kiện then chốt.

Một phong trào dân chủ toàn quốc

Nhận định trên đây rất quan trọng vì nó có tầm vóc chiến lược. Nó mở đường cho một sự xét lại thái độ trong nhiều giới người Việt hải ngoại hằng nghĩ rằng không thể nào hòa giải và hợp tác với cộng sản được, dù họ là cộng sản thứ gì: cựu cộng sản bị khai trừ, hay đã bỏ đảng vì có tư tưởng dân chủ, hay đã dứt khoát đoạn tuyệt với cộng sản, và đang tích cực tranh đấu cho dân chủ, tự do ngoài và trong nước, ngoài và trong ĐCSVN. Lý do của sự đổi kỹ này là quan niệm: một người đã theo cộng sản, dù là thứ cộng sản gì, cũng không "choi" được, vì người cộng sản không tranh đấu cho quyền lợi của đất nước Việt Nam.

Với sự chấp nhận những "Người Sài Gòn", ông Nguyễn Văn Trấn và những người như ông, hiện đang tranh đấu cho quyền lợi của đất nước, sự hình thành của một Mặt Trận Dân Chủ Toàn Dân nay rõ ràng là một điều có thể thực hiện được.

Mặt Trận này sẽ gồm tất cả mọi người Việt tranh đấu cho một nước Việt Nam dân chủ tự do, kể cả những người cũ - cộng sản cũ hay quốc gia cũ -, và mới - tất cả những ai thành tâm tích cực tranh đấu cho một chế độ dân chủ thực sự.

Sự phân tách của cô Thụy Giao làm nổi bật một điểm khác, cũng không kém quan trọng về phong diện chiến lược. Đó là nhận định rằng một cuộc tranh đấu nhằm dẹp bỏ chế độ cộng sản chỉ thực sự hiệu nghiệm nếu có sự xuất phát và bành trướng của một phong trào tranh đấu cho dân chủ ngay từ trong hàng ngũ cộng sản, mà thành viên là đa số những người đã theo cộng sản chỉ vì muốn tranh đấu cho độc lập quốc gia và một xã hội Việt Nam thịnh vượng và dân chủ, nay thức tỉnh và nhập cuộc tranh đấu vì họ đã thấy rõ sự thực. Sự thực đó là: họ đã bị lãnh đạo ĐCSVN lợi dụng để xây dựng quyền lực của đảng, và lôi kéo họ vào những chiến tranh nhằm thực hiện "cách mạng vô sản thế giới", và nhứt là biến họ thành dụng cụ chém giết đồng bào mình trong một cuộc "đấu tranh gai cắp" khốc liệt và phi lý thay vì cùng nhau xây dựng một tương lai tốt đẹp chung cho tất cả mọi người Việt. Kết quả là họ chẳng được gì, trong khi bao nhiêu những gì đạt được bị lãnh đạo và cán bộ tham lam và thối nát dành làm của riêng cả.

Những nhận định trên đưa đến kết luận: những chuyển biến chính trị trong nước hiện nay cho thấy "một phong trào toàn quốc vận động cho dân chủ đang thành hình, và có sức phát triển rất mạnh", và đó là "những chỉ dấu cho thấy tương lai của dân tộc Việt Nam đang khởi sự sáng lạn, dân tộc Việt Nam sẽ vứt bỏ được chế độ độc tài cộng sản". Nghĩa là, sự vùng lên tranh đấu của những "Người Sài Gòn" đã đem lại cho người Việt hải ngoại một điều vô cùng quý giá: niềm hy vọng.

Phải hỗ trợ phong trào dân chủ trong nước

Tiếp theo phân tích trên đây, cô Thụy Giao đặt câu hỏi: "trước những sự kiện mới trên đây, hải ngoại phải làm gì? Và cô đưa ra một đề nghị, gồm hai phần, đáng

được suy ngầm kỹ.

Một là nhận định: đoàn kết giữa những người Việt hải ngoại là một sự không thực hiện được; đây là "một sự thực". Những kêu gọi trong 21 năm qua "chỉ là một sự phỉ phạm thì giờ". Từ công nhận sự kiện này, cô Thụy Giao đi đến một kết luận rất thực tiễn, và rất đúng: "chúng ta không nên mất thì giờ để nói và kêu gọi đoàn kết nữa... vì [sau 21 năm rồi] dân tộc Việt Nam không thể để ngồi chờ chúng ta đoàn kết thành một lực lượng duy nhất..." .

Hai là chủ trương, cũng rất đúng và thực tiễn, là: "chúng ta có thể "đoàn kết" bằng cách là tất cả mọi người, hay tự mỗi người, mỗi tổ chức, mỗi đoàn thể, bằng tất cả mọi phương tiện của mình, tìm đủ phương cách hỗ trợ cho phong trào dân chủ trong nước". Xin nhấn mạnh: trong nước.

Và cô Thụy Giao cũng không quên nhắc rằng vì trong quá khứ đã có những đoàn thể và cá nhân "mưu mô lợi dụng" các phong trào trong nước, nên sự hỗ trợ của hải ngoại phải là "những đóng góp thành tâm". Xin nhấn mạnh: thành tâm.

Tôn Thất Thiện
Ottawa, 15-3-1997

Tranh đấu dân chủ trong lòng chế độ cộng sản

Đoàn Thanh Liêm

LTS. Đoàn Thanh Liêm, cựu Luật sư tòa Thượng Thẩm Sài Gòn là người đã trực diện tranh đấu với độc tài cộng sản để ôn hòa đòi dân chủ hóa Việt Nam theo trào lưu tiến bộ chung trên thế giới, được đánh dấu bằng sự sụp đổ của các chế độ cộng sản ở Liên Xô, Đông Âu. Hành động tranh đấu của ông Đoàn Thanh Liêm đã diễn ra cùng với các hành động tranh đấu của những người xứng đáng là "chiến sĩ dân chủ" như Nguyễn Đan Quế, Đoàn Viết Hoạt v.v... (hiện vẫn còn ngời từ). Ngoài những chi tiết về những hậu quả mà bản thân ông đã phải gánh chịu, ông Đoàn Thanh Liêm còn cho chúng ta biết bộ mặt thật của chính quyền cộng sản. Những bản án mà chính quyền này đã tuyên phạt để dàn áp thô bạo cuộc vận động dân chủ chính là những bản án mà họ đã tự kết tội mình. Vì như thực tế đã cho thấy, chính quyền cộng sản từ mấy năm qua đã bị lâm vào thế cùng, phải thực hiện dần dần những điều mà họ đã dày xéo lên công lý, dùng làm tội chứng, để xử phạt ông Đoàn Thanh Liêm 12 năm tù. Tiêu đề bài "Tranh đấu dân chủ trong lòng chế độ cộng sản" là của Thông Luận.

I. Sau năm 1975, tôi chủ trương vẫn ở lại trong nước, dù biết rằng sẽ gặp khó khăn...

Phải nói là cho đến năm 1980, tình hình ở miền Nam cực kỳ xáo trộn, cuộc sống rất khốn khổ. Nhưng lần hồi dân chúng đã bắt đầu bớt kinh hoàng, sợ hãi trước "tàn dư chế độ cũ", và trong chổ thân tình bà con đã dám phê phán những sai trái của chính quyền cộng sản.

Nhằm góp phần vào công cuộc xây dựng một chế độ phù hợp với nguyện vọng của đa số đồng bào, tôi đã lấy sáng kiến soạn thảo một bản văn gồm "Năm điều thỏa thuận căn bản" và trao đổi với một số bạn bè thân thiết trong khoảng mấy tháng đầu năm 1990. Nguyên văn tài liệu này như sau:

Năm điểm thỏa thuận căn bản

1. Quốc gia Việt Nam không công nhận một tôn giáo nào làm Quốc giáo.

Quốc gia cũng không áp đặt một chủ thuyết nào làm giáo điều chính thức của dân tộc.

Nhằm bảo vệ và tôn trọng Tự Do Tín Ngưỡng, Nhà Nước không can thiệp vào chuyện nội bộ của các tôn giáo.

2. Dân tộc Việt Nam bao gồm nhiều sắc tộc có hệ thống giá trị văn hóa, xã hội khác nhau. Như vậy, nền tảng của xã hội Việt Nam phải được đặt trên cương vị đa chủng tộc, đa văn hóa.

3. Phát huy truyền thống nhân bản và

nhân ái của dân tộc, hệ thống chính trị và luật pháp Việt

Nam sẽ được xây dựng trên cơ sở những nguyên tắc đã được ghi rõ trong Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền.

4. Về phương diện kinh tế, vai trò của Nhà Nước là làm trọng tài để bảo đảm công bằng và trật tự xã hội. Như vậy, Nhà Nước không thể vừa làm trọng tài vừa làm một bên đương sự trong các hoạt động kinh doanh, làm ăn được (vừa thối còi vừa đá ban). Do đó, hệ thống quốc doanh hiện nay phải được giảm bớt tối mức tối thiểu.

5. Thực hiện đường lối Hòa Giải Hợp Dân Tộc, Quốc gia sẽ công bố lệnh khoan hồng đại xá đối với mọi vi phạm chính trị do cá nhân hay tập thể gây ra, nghiêm cấm mọi sự tùy tiện báo ân, báo oán.

Mọi khiếu nại đòi bồi thường thiệt hại phải được xử lý theo đúng thủ tục luật pháp.

Làm tại Sài Gòn tháng 2 năm 1997

II. Sau những xáo trộn lớn ở Liên Xô và sự sụp đổ của các chính quyền cộng sản Đông Âu, giới lãnh đạo cộng sản Việt Nam đã hốt hoảng phát động chiến dịch trấn áp khủng bố các phân tử đối lập một cách quy mô triệt để. Trong nội bộ, thì khai trừ các cấp Ủy Viên Chính Trị như Bí thư Trần Xuân Bách, bắt giữ cán bộ đảng viên cầm cờ như Nguyễn Hộ, Tạ Bá Tòng, Đỗ Trung Hiếu, Đỗ Thị Văn, Hồ Hiếu